

POSUDEK VEDOUCÍHO PROJEKTU

Název práce: **Nalezení ideálního místa a návrh budovy i okolí Národní knihovny**

Vedoucí práce: Ing.arch.Michal Kuzemenský

Diplomantka: Bc. Františka Podzimeková

Řeknu to hned na začátku. Návrh mi velmi vyhovuje. Intuitivně. Pokusím se to racionálně sám sobě rozmluvit a vyhubovat si.

Jestli je něco národní knihovnou, tak prý je to archiv. Národní bohatství. Tedy dobře. Kongeniálně navržené. Vstupujeme totiž především do archivu a také hledíme na archiv. Celkem velký archiv. Vstupujeme do něj a stáváme se jeho součástí. Archiv je totiž obalem a pláštěm celé knihovny. Děj se odehrává uvnitř něj. Schema otočené naruby! Opravdu je to odvážné. Ne trochu, ale hodně.

Velikost? Pro mne v pořádku. Čekal bych i větší. Vídeňské protiletadlové bunkry jsou pro mne důkazem. Ano, nápis. Vídeňský červenobílý technický a zároveň pop-artový nápis knihovně chybí. Chci tím říct: knihovně chybí pousmání. Uvěřitelnost! Nevěřím na monumentalitu bez humoru. Žijeme 2019. Něčím bych to shodil. A nebo: druhá platná verze je monumentální tlak zvýšit až k nevydržení. Obrovská zlatá lipová ratolest tomu chybí. Víím, je to nekorektní, promítám do toho sebe. No a co. Nekritizuju. Polemizuju s autorským dílem. Už je hotové. Fakt, ten kamenný kvádr se zlatými proužky mám rád. A doufám, že proužky jsou z pravého zlata. Nic jiného se tak neleskne. Sokl z egyptského zdiva? Krásné, koherentní, ale historické. Národní banka, Zemědělské muzeum. Padesátá léta. Fanny, hledal bych dál.

Jasně, mnoho problémů si autorka přivodila. **To první je světlo.** Tedy světelné podmínky. Muselo by se hodně přepočítávat, a s rezervou. Znamenalo by to možná ztrátu některých vnitřních čtenářských lávek, možná dokonce mírnou změnu proporce budovy. **Ten druhý:** technické vlastnosti pláště. Archiv v dutém plášti by vyžadoval důmyslné technické řešení. Silnější akumulaci vrstvu fasády, která by nenechala kolísat teplotu doplněnou důmyslným systémem TZB k udržení konstantního klimatu ve všech místech dutého kontinuálního prostoru.

A ještě: dalo-li by to tolik práce a vyšlo by to, přemýšlel bych dál, jestli uživateli neprodat nepopsatelný pocit i provozní komfort, že skutečně sedí obalen archivem. Možná moc polopatické. Nevím.

Pryč od budovy, směrem k urbanismu. Místo srozumitelně vybrané. Budova také. Dohromady? Musel bych si trochu zvykat. Povedlo by se mi to, avšak ... urban design je schematický. Záměr je samozřejmě srozumitelný. Monumentalita, důstojnost. Nevěřím. Faktický děj v místě je myslím barvitější. Měl by být. Navlékejme korálky. Náměstí Republiky je pestrý rej a konečná turistických tras. Ulice na Poříčí je prozatím zapomenutá, zastavená v čase, špatně vyřešená ulice. Mohla by být bulvárem. Stejně tak prozatím Sokolovská. Ono to bude lepší. Zklidněná magistrála už leží na zemi, díky Františce. Pokud by se tedy propojilo centrum s Karlínem, tak možná právě Florenc by mohla být tím občansky srozumitelným místem, kde lze spočinout, lelkovat a ještě ... a ještě něco přidat. Spodní odpočivný konec Champs-Élysées a ještě více Spui v Amsterdamu. Civilnost, občanskost. Znáte jak na pusté piazzetě Národního divadla rádi jezdí skejťáci. Není to patřičné. Ale je tam v nabídce něco dalšího? Ne? Tedy fandím alespoň jim. Integrace do města mi na navrženém náměstí chybí. To je i není v silách jednoho návrhu. Vylomený zub nad stanicí metra čeká na budovu s ideální občanskou funkcí, a je toho kolem ještě víc. A třešně? Moc hezké, romantické ale nesouhlasím. Stojíme na křížení severojižní diagonály s východozápadní osou centra. Je třeba chtít víc. Známe veliké a nové náměstí v Tyrane. Nominace Mies van de Rohe plus Cena za evropský veřejný prostor. Avšak tam ženy v zástěrách chodí bosy ve vodě a muži svlečení do půli těla hrají šachy a pijí horký čaj. Tak.

Diplomní návrh se mi líbí. To je můj argument. A Františce Podzimekové navrhuji absolutorium, dávám **A**, gratuluji k odvážné práci, která jítí mozek. Co víc si mám od diplomní práce přát?

V Praze dne 9.6.2019 Michal Kuzemenský